

Cerere de decizie preliminară introdusă de Korkein oikeus (Finlanda) la 29 martie 2016 – Hannele Hälvä, Sari Naukkarinen, Pirjo Paajanen, Satu Piik/SOS-Lapsikylä ry

(Cauza C-175/16)

(2016/C 191/24)

Limba de procedură: finlandeza

Instanța de trimitere

Korkein oikeus

Părțile din procedura principală

Recurente: Hannele Hälvä, Sari Naukkarinen, Pirjo Paajanen, Satu Piik

Intimată: SOS-Lapsikylä ry

Întrebările preliminare

Articolul 17 alineatul (1) din Directiva 2003/88/CE ⁽¹⁾ a Parlamentului European și a Consiliului privind anumite aspecte ale organizării timpului de lucru trebuie interpretat în sensul că în domeniul de aplicare al acesteia poate intra o activitate dintr-un sat SOS precum cea descrisă mai sus, potrivit căreia, în zilele libere ale părinților SOS, lucrătorul îndeplinește rolul de suplinitor al acestora pentru copii luați în grijă și trăiește în această perioadă, alături de copii, în condiții similare celor dintr-o familie, ocupându-se în mod autonom de nevoile copiilor și ale familiei în același mod ca părinții în general?

⁽¹⁾ JO L 299, p. 9, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 3.

Recurs introdus la 23 martie 2016 de Proforec Srl împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera întâi) din 21 ianuarie 2016 în cauza T-120/15, Proforec/Comisia

(Cauza C-176/16 P)

(2016/C 191/25)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurentă: Proforec Srl (reprezentanți: G. Durazzo, M. Mencoboni, G. Pescatore, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile recurente

- Anularea ordonanței de declarare a inadmisibilității din 21 ianuarie 2016, nr. 704600, din cauza T-120/15 pentru motivele expuse integral mai jos;
- declararea admisibilității acțiunii și trimiterea cauzei spre judecare Tribunalului Uniunii Europene pentru ca acesta să se pronunțe asupra acțiunii, cu excepția situației în care se va considera oportună reținerea cauzei spre judecare;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată în prezenta procedură. În ipoteza puțin probabilă a respingerii prezentului recurs, se solicită compensarea cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, recurenta invocă următoarele trei motive cu privire la excepția de inadmisibilitate:

Primul motiv: Motivarea eronată în fapt și în drept cu privire la inexistența interesului de a exercita acțiunea. La punctele 28-31 din ordonanță, Tribunalul Uniunii Europene a reținut în mod eronat inexistența unui interes al recurente de a solicita anularea regulamentului, expunând un raționament illogic atunci când a identificat drept unici beneficiari ai anulării regulamentului atacat exclusiv distribuitorii titulari ai mărcilor terțe, iar nu direct Proforec.

Al doilea motiv: neaplicarea de către Tribunalul Uniunii Europene a articolului 263 al patrulea paragraf TFUE în legătură cu interesul nerecunoscut de exercitare a acțiunii de către recurentă.

Al treilea motiv: La punctele 32-35 din ordonanța de inadmisibilitate, Tribunalul Uniunii Europene nu a motivat suficient lipsa interesului recurente, având o reprezentare eronată a faptelor în legătură cu lipsa unui risc de acțiuni judiciare pentru Proforec; acest risc nu a fost considerat existent la data formulării acțiunii și nu s-a exprimat nicio poziție cu privire la încălcarea evidentă a regulamentului prin faptul că nu s-a prevăzut o perioadă tranzitorie pentru a permite eliminarea stocurilor și a ambalajelor.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Conseil d'État (Belgia) la 31 martie 2016 – Sadikou Gnandi/État belge

(Cauza C-181/16)

(2016/C 191/26)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Conseil d'État

Părțile din procedura principală

Reclamant: Sadikou Gnandi

Pârât: État belge

Întrebarea preliminară

Articolul 5 din Directiva 2008/115/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind standardele și procedurile comune aplicabile în statele membre pentru returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală ⁽¹⁾, care impune statelor membre să respecte principiul nereturnării atunci când pun în aplicare această directivă, precum și dreptul la o cale de atac efectivă, prevăzut la articolul 13 alineatul (1) din aceeași directivă și la articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, trebuie interpretate în sensul că se opun adoptării unei decizii de returnare, astfel cum a fost prevăzută la articolul 6 din Directiva 2008/115/CE, citată anterior, precum și la articolul 52/3 alineatul 1 din Legea din 15 decembrie 1980 privind intrarea pe teritoriu, șederea, stabilirea și îndepărtarea străinilor și la articolul 75 alineatul 2 din Decretul regal din 8 octombrie 1981 privind intrarea pe teritoriu, șederea, stabilirea și îndepărtarea străinilor, din momentul respingerii cererii de azil de către Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides [Comisarul General pentru Refugiați și Apatrizi] și, așadar, înainte de a se putea epuiza căile de atac jurisdicționale împotriva acestei decizii de respingere și înainte de a se putea soluționa definitiv procedura de azil?

⁽¹⁾ JO L 348, p. 98.